

ТАРИФА за таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване

Приета с ПМС № 383 от 29.12.2016 г., обн., ДВ, бр. 2 от 6.01.2017 г.(*), изм., бр. 27 от 2.04.2019 г.; (*) Решение № 9920 на ВАС на РБ от 19.07.2018 г. - бр. 56 от 16.07.2019 г., в сила от 16.07.2019 г.

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (1) С тарифата се определят начинът за определяне, размерът и редът за заплащане на таксите за правото на използване на водите за:

1. водоземане от:

а) повърхностни води;

б) подземни води;

в) минерални води;

2. ползване на воден обект за:

а) изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища;

б) нарушаване непрекъснатостта на реките от преградните съоръжения;

3. замърсяване:

а) за заустване на отпадъчни води в повърхностни води;

б) за отвеждане на замърсители в подземните води.

(2) Таксата за замърсяване от дифузни източници от селското стопанство се определя с наредбата по чл. 194, ал. 5 от Закона за водите (ЗВ). Таксата не се заплаща, когато се заплаща такса за заустване на отпадъчни води в повърхностни води или такса за отвеждане на замърсители в подземните води.

Чл. 2. Целта на тази тарифа е:

1. осигуряване на приноса на водоползвателите към възстановяване на разходите за водни услуги, и

2. осигуряване на икономически стимули за ефективно използване на водите.

Чл. 3. (1) Таксите за водоземане от повърхностни води и от подземни води се определят на базата на отнетия обем вода, целта на ползване на водите и съответните норми за водопотребление съгласно наредбата по чл. 117а ЗВ.

(2) Таксите за водоземане от минерални води се определят на базата на разрешения обем вода и температурата на минералната вода.

(3) За ползване на собствено съоръжение и за отчитане на възстановяването на разходите за околна среда и/или ресурсните разходи се определя корекционен коефициент $K_1 = 1,001$.

Чл. 4. (1) Таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища се определя на базата на разрешения обем на изземване.

(2) Таксата за ползване на воден обект за нарушаване на непрекъснатостта на река от съоръженията по чл. 156и, ал. 2, т. 4 ЗВ се определя на базата на височината на преградното съоръжение.

(3) Таксата по ал. 2 се дължи до въвеждането в експлоатация на съоръжение, осигуряващо непрекъснатостта на реката.

Чл. 5. (1) Таксите за замърсяване от заустване на отпадъчни води в повърхностни води се определят за замърсяване от:

1. канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания – въз основа на годишното фактурирано водно количество от ВиК оператора за потребителите, които ползват услугата "отвеждане на отпадъчни води" – в куб. м, с корекционни коефициенти, отчитащи вида на водоприемника, броя на заустванията и степента на пречистване;

2. промишлени предприятия, формиращи биоразградими промишлени отпадъчни води, и от други обекти, формиращи отпадъчни води само с битов характер – въз основа на годишното количество зауствани отпадъчни води в повърхностния воден обект, с корекционните коефициенти по т. 1;

3. промишлени предприятия извън случаите по т. 2, като сума от:

а) таксата, определена въз основа на годишния товар по химична потребност от кислород за промишлените отпадъчни води, зауствани в повърхностния воден обект, с корекционни коефициенти в зависимост от броя на приоритетно опасните, на приоритетните и на специфичните вещества, и

б) таксата за битовите отпадъчни води, определена въз основа на годишното количество зауствани битови отпадъчни води в повърхностния воден обект;

4. производствени отпадъчни води, които нямат битов характер и са заустени в канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания – въз основа на количеството, веществата и показателите на отпадъчните води, съгласно писмен договор с ВиК оператора, с корекционните коефициенти по т. 3, буква "а".

(2) За замърсяване от заустване на отпадъчни води се определя корекционен коефициент по чл. 15, ал. 1, т. 1 – 3, както следва:

1. K_2 – отчитащ вида на водоприемника;

2. K_3 – отчитащ степента на пречистване;

3. K_4 – отчитащ броя на заустванията.

(3) Таксите за отвеждане на замърсители в подземните води в случаите по чл. 118а, ал. 2 и 7 ЗВ се определят въз основа на годишното количество на отвежданите води и концентрацията на характерни замърсители, за които в разрешителното за отвеждане са определени максимално допустими стойности.

Чл. 6. За възстановяването на разходите за околна среда и ресурсните разходи се определят корекционни коефициенти за завишаване на таксата:

1. K_1 – за водовземане – при самостоятелно водоснабдяване (чрез собствени водовземни съоръжения);

2. за замърсяване, както следва:

а) K_5 – във водни тела, химичното или екологичното състояние на които е по-ниско от добро;

б) K_6 – в зони за защита на водите;

в) K_7 – при заустване в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ.

Чл. 7. (1) Отнетият при водовземаването обем вода или обемът на отпадъчните води се измерва чрез отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства.

(2) В случаите на повреда на измервателните устройства за изчисляване на таксата за водовземане или за замърсяване се вземат разрешените в разрешителното за водовземане или за заустване, или за отвеждане количества.

(3) При водовземане от комплексните и значимите язовири разрешените водни количества по ал. 2 са сумата

от разрешените с месечните графици водни обеми.

(4) Когато не са монтирани водомерни устройства за разделно измерване на използваните води за цели, за които се дължат такси с различен размер, таксата за общото използвано количество се изчислява на базата на най-високата стойност по тарифата за разрешеното водовземане.

Чл. 8. (1) Когато компетентните органи по чл. 190, ал. 1 и чл. 191, ал. 1, т. 2 ЗВ установят, че в състоянието на довеждащата система до обекта, в който се ползва минералната вода, са настъпили повреди, пречателни за упражняването на предоставеното право за водовземане, и системата не е собственост на титуляря на разрешителното, таксата за водовземане се определя на базата на отнетия обем вода, измерен чрез отговарящи на нормативните изисквания измервателни устройства и температурата на минералната вода.

(2) Таксата за водовземане в случаите по ал. 1 се определя за периода от датата на установяване на повредата до възстановяване на довеждащата система, но не повече от една година за срока на действие на разрешителното.

Чл. 9. (1) Ежегодно до 31 януари на следващата година титулярите на разрешителни за водовземане, за ползване на воден обект, включително за заустване и за отвеждане, и на комплексни разрешителни, издадени по реда на Закона за опазване на околната среда (ЗООС), представят информация за изчисляване на дължимата такса по образец, утвърден от министъра на околната среда и водите и публикуван на интернет страниците на басейновите дирекции и на Министерството на околната среда и водите, както и електронен адрес за контакт, чрез който титулярите на разрешителните да бъдат уведомени за размера на дължимата такса, за срока за заплащането ѝ и за сметката, по която таксата следва да бъде заплатена в случаите по ал. 4.

(2) Образецът по ал. 1 съдържа данните съгласно показателите, определени в разрешителното за водовземане или за ползване на воден обект, включително за заустване и за отвеждане, или в комплексното разрешително, издадено по реда на ЗООС, и размерите, определени в глави втора, трета и четвърта.

(3) В срок един месец от получаването на данните по ал. 1 директорът на съответната басейнова дирекция извършва проверка на информацията и съответствието ѝ с резултатите от собствения мониторинг, показанията на измервателните устройства и резултатите от извършения през годината контрол.

(4) При съответствие на информацията по ал. 1 директорът на съответната басейнова дирекция уведомява писмено титуляря на разрешителното за размера на дължимата такса, за срока за заплащането ѝ и за сметката, по която таксата следва да бъде заплатена.

(5) При несъответствие на параметрите, по които е определен размерът на таксата, директорът на басейнова дирекция назначава нарочна проверка за установяване на обстоятелствата и за определяне размера на дължимата такса. В проверката участва и компетентният орган по издаване на разрешителното за водовземане или за ползване на воден обект, включително за заустване или отвеждане, или на комплексното разрешително, издадено по реда на ЗООС, или оправомощено от него длъжностно лице.

Чл. 10. (1) Ежегодно до 31 януари на следващата година лицата, които формират производствени отпадъчни води, които нямат битов характер и са зауствени в канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания, изпращат на съответния ВиК оператор информацията по чл. 18, ал. 2 за изчисляване на дължимата такса. Към информацията се прилагат и протоколи от извършен собствен мониторинг, когато има такива.

(2) ВиК операторът изчислява размера на необходимата такса въз основа на информацията по чл. 18, ал. 2 и приложимите за съответната канализационна система корекционни коефициенти по чл. 18, ал. 4.

(3) При липса на данни от извършен мониторинг по някое вещество или показател годишният товар за съответното вещество или показател се изчислява спрямо максимално допустимата концентрация съгласно договора с ВиК оператора.

(4) ВиК операторът уведомява писмено лицата по ал. 1 за размера на дължимата такса и срока за заплащането ѝ, като посочва своя сметка, по която таксата следва да бъде заплатена.

(5) В срока по чл. 21, ал. 1 ВиК операторът внася събраните такси от лицата по ал. 1 по сметката на съответната басейнова дирекция.

Глава втора

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ВОДОВЗЕМАНЕ

Чл. 11. (1) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2019 г.) Таксата за водовземане от подземни, включително минерални води, и от повърхностни води, освен в случаите на водовземане с цел електропроизводство от водноелектрическа централа (ВЕЦ), се определя по следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата годишна такса – в лв.;

E – единичният размер на таксата в зависимост от целта, за която ще бъде ползвана отнетата вода, съгласно таблиците по чл. 12 – в лв./куб. м;

W – размерът на отнетия годишен воден обем – за повърхностни и подземни води, в куб. м; размерът на разрешения годишен воден обем – за минерални води, в куб. м.

(2) При самостоятелно водоснабдяване (чрез собствени водовземни съоръжения) таксата за водовземане по ал. 1 се умножава с корекционен коефициент $K_1 = 1,001$.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 27 от 2019 г.) Таксата за водовземане за производство на електроенергия от ВЕЦ се определя по следната формула:

$$T = E \times W \times K,$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

E – единичният размер на таксата – в лв./куб. м, определен съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на ползване на водата	Единичен размер на таксата – E (в лв./куб. м) в сила от:		
		1.01. 2017 г.	1.01. 2019 г.	1.01.2021 г.
1.	Производство на електроенергия от ВЕЦ, която използва води от воден обект със сезонно, годишно или многогодишно изравняване на оттока	0,001 6	0,001 7	0,0018
2.	Производство на електроенергия от ВЕЦ във всички останали случаи	0,002	0,003	0,005

W – размерът на отнетия годишен воден обем – в куб. м;

K – корекционният коефициент, получен при разделянето на нетния пад на ВЕЦ на 450.

(4) За съществуващи ВЕЦ, за които няма техническа възможност за монтиране на измервателно устройство, размерът на ползвания годишен воден обем се определя чрез изчисление на базата на специфичния разход на вода за производство на 1 kWh (куб.м/kWh) и общо произведената електрическа енергия.

(5) При определяне на ползвания воден обем специфичният разход на всяка турбина се посочва в разрешителното за водовземане и на всеки 5 години се извършва актуализация на коефициента от акредитирана лаборатория, след което се изменя разрешителното по отношение на този параметър.

(6) При ВЕЦ, преработващ водните обеми, използвани от водоползвател – титуляр на разрешително за водовземане, с цел на водовземане с по-висок приоритет съгласно чл. 50, ал. 4 ЗВ, таксите по ал. 3 се заплащат в размер 50 на сто.

(7) За ВЕЦ, работещи в генераторен и помпено-акумулиращ режим (ПАВЕЦ), таксата по ал. 3 се изчислява за разликата между водните обеми, използвани при работа в генераторен и помпено-акумулиращ режим.

(8) Водните обеми, използвани при работа на помпено-акумулиращ режим, се определят чрез изчисляване на

изразходваната електрическа енергия и специфичния разход на електрическа енергия за изпомпване на 1 куб. м вода.

Чл. 12. (1) Единичният размер на таксата за водовземане от повърхностни води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на ползване на отнетата вода	Единичен размер на таксата – Е (в лв./куб. м) в сила от:		
		1.01.2017 г.	1.01.2019 г.	1.01.2021 г.
1.	Обществено питейно-битово водоснабдяване	0,02	0,02	0,02
2.	Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато отнетата вода се ползва за питейно-битови цели	0,02	0,02	0,03
3.	Обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури	0,001 2	0,001 3	0,0015
4.	Самостоятелно водоснабдяване за напояване на земеделски култури	0,001 4	0,001 9	0,0023
5.	Водоснабдяване за животновъдство	0,003	0,006	0,008
6.	Водоснабдяване за аквакултури	0,001	0,002	0,003
7.	Водоснабдяване за охлаждане на производствени машини и съоръжения в процеса на работата им	0,000 3	0,000 3	0,0003
8.	Промишлено водоснабдяване	0,045	0,045	0,05
9.	Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато отнетата вода се ползва с цел производство на храни, лекарствени или козметични продукти	0,045	0,045	0,05
10.	Изкуствено подхранване на подземни води	0,000 5	0,000 5	0,0005
11.	Водоснабдяване за други цели	0,078	0,092	0,105

(2) Единичният размер на таксата за водовземане от подземни води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на ползване на отнетата вода	Единичен размер на таксата – Е (в лв./куб. м) в сила от:		
		1.01.2017 г.	1.01.2019 г.	1.01

				.202 1 г.
1.	Обществено питейно-битово водоснабдяване	0,02	0,02	0,0 2
2.	Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато отнетата вода се ползва за питейно-битови цели	0,07	0,09	0,1 1
3.	Обществено водоснабдяване за напояване на земеделски култури	0,012	0,013	0,0 15
4.	Самостоятелно водоснабдяване за напояване на земеделски култури	0,0143	0,0186	0,0 22 9
5.	Водоснабдяване за животновъдство и аквакултури	0,03	0,06	0,0 8
6.	Охлаждане на производствени машини и съоръжения в процеса на работата им	0,0008	0,0008	0,0 00 8
7.	Промислено водоснабдяване	0,07	0,08	0,0 9
8.	Самостоятелно питейно-битово водоснабдяване, когато отнетата вода се ползва с цел производство на храни, лекарствени или козметични продукти	0,07	0,08	0,0 9
9.	Водоснабдяване за други цели	0,197	0,233	0,2 70

(3) Когато водовземането е за напояване, единичният размер на таксата се умножава, както следва:

1. когато отнетият обем вода е по-малък от или е равен на обема вода, изчислен по съответните норми за водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури – по 0,7;

2. когато отнетият обем вода е по-голям от обема вода, изчислен по съответните норми на водопотребление, определени с наредбата по чл. 117а, ал. 2 ЗВ, за съответните култури – по 1,3.

(4) Когато водоползвателят е регистриран по Схема на Общността за управление по околна среда и одит (EMAS), единичният размер на таксата за водовземане се умножава по 0,7.

(5) Когато водоползвателят притежава разрешително по глава седма, раздел II от ЗООС и е изпълнил всички условия в разрешителното, единичният размер на таксата за водовземане се умножава по 0,7.

(6) Единичният размер на таксата за водовземане от минерални води се определя съгласно следната таблица:

№ по ред	Цел на използване на минералната вода	Размер на таксата – Е (в лв./куб. м)		
		t < 30 °C	30 °C < t < 50 °C	t > 50 °C

1.	Питейно-битово водоснабдяване	0,031	0,030	0,029
2.	Лечебни цели в специализирани болници за лечение и рехабилитация	0,04	0,045	0,05
3.	Всички други цели	0,15	0,35	0,50

(7) Когато с едно разрешително са определени няколко цели на водовземане по ал. 1, 2 или 6 и не са монтирани отговарящи на изискванията измервателни устройства за измерване на ползваните количества за отделните цели, таксата се определя върху цялото ползвано количество и тази от разрешените цели на водовземането с най-висок единичен размер.

Глава трета

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ПОЛЗВАНЕ НА ВОДЕН ОБЕКТ

Чл. 13. (1) Таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения от река Дунав и водохранилища се определя по следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

E – единичният размер на таксата – в лв./куб. м;

W – размерът на разрешения обем на изземване – в куб. м.

(2) Единичният размер на таксата за ползване на воден обект за изземване на наносни отложения е 2,55 лв./куб. м.

Чл. 14. (1) Таксата за преградно съоръжение, което нарушава непрекъснатостта на реката, се определя по следната формула:

$$T = E \times W,$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

E – единичният размер на таксата – 10 лв.;

W – височината на преградното съоръжение – в м.

(2) Таксата се заплаща от собственика на преградното съоръжение.

Глава четвърта

ИЗЧИСЛЯВАНЕ НА ТАКСАТА ЗА ЗАМЪРСЯВАНЕ

Раздел I

Такса за замърсяване от заустване на отпадъчни води в повърхностни води

Чл. 15. (1) Въвеждат се следните стойности на корекционните коефициенти за замърсяване и за възстановяването на разходите за околна среда и ресурсните разходи, приложими към изчисляване на таксата за замърсяване по чл. 16 – 18:

1. K_2 , отчитащ вида на водоприемника:

а) в крайбрежни и преходни води – 0,05;

б) в езера и язовири – 0,1;

в) в реки – 0;

г) дълбоководно заустване извън крайбрежните морски води – 0;

2. K_3 , отчитащ степента на пречистване:

а) за напълно пречистени отпадъчни води – 0;

б) за частично пречистени отпадъчни води – 0,5;

в) за непречистени отпадъчни води – 0,75;

3. K_4 , отчитащ броя на заустванията; $K_4 = 0,01 \times (n-1)$,

където n е броят на заустванията;

4. K_5 – във водни тела, химичното или екологичното състояние на които е по-ниско от добро – 1,01;

5. K_6 – в зони за защита на водите – 1,015;

6. K_7 – при заустване в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ – 1,02;

7. N_1 , отчитащ броя на приоритетно опасните вещества – 0,03 за всяко приоритетно опасно вещество;

$$N_1 = n_1 \times 0,03,$$

където n_1 – броят на приоритетно опасните вещества;

8. N_2 , отчитащ броя на приоритетните вещества – 0,02 за всяко приоритетно вещество, в разрешителното за заустване;

$$N_2 = n_2 \times 0,02,$$

където n_2 – броят на приоритетните вещества;

9. N_3 , отчитащ броя на специфичните вещества – 0,01 за всяко специфично вещество;

$$N_3 = n_3 \times 0,01,$$

където n_3 – броят на специфичните вещества.

(2) Корекционните коефициенти по ал. 1 се прилагат поотделно за всеки поток отпадъчни води съгласно разрешителното за заустване – при условията и в случаите по чл. 16 – 18.

Чл. 16. (1) Таксата за заустване на отпадъчни води в повърхностни води, за замърсяване от канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания се определя по следната формула:

$$T = W \times E \times [1 + (K_2 + K_3 + K_4)],$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

W – годишното фактурирано водно количество от ВиК оператора за потребителите, които ползват услугата "отвеждане на отпадъчни води" – в куб. м;

E – единичният размер на таксата за замърсяване от заустване на отпадъчни води, определен съгласно следната таблица:

Единичен размер на таксата – E (в лв./куб. м) в сила от:		
1.01.2017 г.	1.01.2019 г.	1.01.2021 г.
0,005	0,006	0,007

K_2 , K_3 и K_4 – корекционните коефициенти по чл. 15, ал. 1, отчитащи замърсяването с отпадъчни води.

(2) Когато заустването е във водни тела, химичното или екологичното състояние на които е по-ниско от добро, и/или е в зони за защита на водите, и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, таксата се определя по следната формула:

$$T_1 = T \times K_5 \times K_6 \times K_7,$$

където:

T_1 е размерът на дължимата такса – в лв.;

T – размерът на таксата, определен по ал. 1 – в лв.;

K_5 , K_6 и K_7 са приложимите корекционни коефициенти по чл. 15, ал. 1, отчитащи възстановяването на разходите за околна среда и ресурсните разходи.

Когато заустването по ал. 1 не попада в зони за защита на водите и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, съответният коефициент се приема за 1.

Чл. 17. Таксата за замърсяване от заустване на отпадъчни води от промишлени предприятия, формиращи биоразградими промишлени отпадъчни води, и от други обекти, формиращи отпадъчни води само с битов характер, в повърхностни води се определя по реда на чл. 16, като във формулата W се заменя с годишното количество зауствани отпадъчни води в повърхностния воден обект – в куб. м.

Чл. 18. (1) Таксата за замърсяване от заустване на отпадъчни води от промишлени предприятия в повърхностни води, извън случаите по чл. 17, се определя въз основа на следната формула:

$$T = T_{\text{п}} + T_{\text{б}},$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

$T_{\text{п}}$ – таксата, определена въз основа на годишния товар по химична потребност от кислород за промишлените отпадъчни води, зауствани в повърхностния воден обект, с корекционни коефициенти в зависимост от броя на приоритетно опасните, на приоритетните и на специфичните вещества;

$T_{\text{б}}$ – таксата за битовите отпадъчни води.

(2) Таксата $T_{\text{п}}$ се определя по следната формула:

$$T_{\text{п}} = E_{\text{п}} \times W_{\text{п}} \times [1 + (N_1 + N_2 + N_3)],$$

където:

$T_{\text{п}}$ е размерът на дължимата такса за промишлените отпадъчни води – в лв.;

$E_{\text{п}}$ – единичният размер на таксата за промишлените отпадъчни води, определен съгласно следната таблица:

Единичен размер на таксата – E (в лв./кг) в сила от:		
1.01.2017 г.	1.01.2019 г.	1.01.2021 г.
0,015	0,025	0,035

$W_{\text{п}}$ – годишният товар по химична потребност от кислород, в кг/год.;

N_1 , N_2 , N_3 са съответно коефициентите, отчитащи броя на приоритетно опасните, на приоритетните и на специфичните вещества съгласно чл. 15, ал. 1.

(3) Таксата $T_{\text{б}}$ се определя по следната формула:

$$T_6 = W_6 \times E_6 \times [1 + (K_2 + K_3 + K_4)],$$

където:

T_6 е размерът на дължимата такса за битовите отпадъчни води – в лв.;

W_6 – годишното количество заустени битови отпадъчни води – в куб. м/год.;

E_6 – единичният размер на таксата за заустване на битовите отпадъчни води – 0,015 лв./куб. м;

K_2 , K_3 и K_4 – корекционните коефициенти по чл. 15, ал. 1, отчитащи замърсяването с отпадъчни води.

(4) Когато заустването е във водни тела, химичното или екологичното състояние на които е по-ниско от добро, и/или е в зони за защита на водите, и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, таксата по ал. 1 се определя по следната формула:

$$T_1 = T \times K_5 \times K_6 \times K_7,$$

където:

T_1 е размерът на дължимата такса – в лв.;

T – размерът на таксата, определен в ал. 1 – в лв.;

K_5 , K_6 и K_7 са приложимите корекционни коефициенти по чл. 15, ал. 1, отчитащи възстановяването на разходите за околна среда и ресурсните разходи.

Когато заустването по ал. 1 не попада в зони за защита на водите и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, съответният коефициент се приема за 1.

(5) Таксата за замърсяване от производствени отпадъчни води, които нямат битов характер и са заустени в канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания, се определя по реда на ал. 2 и 4, като $W_{п}$ е общият годишен товар от всички вещества и показатели от договора с ВиК оператора – в кг/год.

(6) В случаите по чл. 194, ал. 8 ЗВ таксата за замърсяване по чл. 16, ал. 1, чл. 17 и чл. 18, ал. 1 се изчислява по следната формула:

$$T = W \times E,$$

където:

T е размерът на дължимата такса – в лв.;

W – общият годишен товар от всички замърсяващи вещества в разрешителното за заустване;

E – единичният размер на таксата за замърсяване от заустване на отпадъчни води, определен съгласно следната таблица:

Единичен размер на таксата – E (в лв./кг) в сила от:		
1.01.2017 г.	1.01.2019 г.	1.01.2021 г.
0,000015	0,000025	0,000035

(7) Когато заустването е във водни тела, химичното или екологичното състояние на които е по-ниско от добро, и/или е в зони за защита на водите, и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, таксата по ал. 6 се определя по следната формула:

$$T_1 = T \times K_5 \times K_6 \times K_7,$$

където:

T₁ е размерът на дължимата такса – в лв.;

T – размерът на таксата, определен в ал. 6 – в лв.;

K₅, K₆ и K₇ са приложимите корекционни коефициенти по чл. 15, ал. 1, отчитащи възстановяването на разходите за околна среда и ресурсните разходи.

Когато заустването по ал. 1 не попада в зони за защита на водите и/или в пресъхващите, карстовите и пониращите реки, както и в малките и средните реки, определени в наредбата по чл. 135, ал. 1, т. 9 ЗВ, съответният коефициент се приема за 1.

Чл. 19. При липса на монтирано измервателно устройство за изчисляване на таксата за замърсяване по чл. 16 – 18 количеството заустени отпадъчни води се определя на базата на максималното разрешено годишно водно количество в разрешителното за заустване с изключение на ВиК операторите, които декларират количествата заустени отпадъчни води по фактурирани годишни количества.

Раздел II

Такса за замърсяване от отвеждане на замърсители в подземните води

Чл. 20. (1) За отвеждане на замърсители в подземните води се заплаща такса, определена по следната формула:

$$T = K_1 \times K_2 \times K_3 \times E (M_i \times E_i),$$

където:

T е размерът на дължимата такса за съответната календарна година в лв.;

K_1 – корекционният коефициент за химическото състояние на подземния воден обект – приемник;

$K_1 = 1$, когато химическото състояние не отговаря на стандарта за качество на подземните води по показателите за замърсяване, посочени в разрешителното за отвеждане; при замърсяване единствено чрез топлина;

$K_1 = 100$, когато химическото състояние отговаря на стандарта за качество на подземните води по показателите за замърсяване, посочени в разрешителното за отвеждане;

K_2 – корекционният коефициент – за завишаване на таксата за замърсяване във водни тела, химичното състояние на които е определено в плановете за управление на речните басейни като по-ниско от добро – 1,01;

K_3 – корекционният коефициент – за завишаване на таксата за замърсяване в зони за защита на водите – 1,02;

M_i – масовият товар на i -тото замърсяващо вещество, в кг/год., съответно – топлинен товар, изразени чрез съответния показател за замърсяване, за който е определена допустима стойност в разрешителното за отвеждане; при топлинно замърсяване товарът се изчислява като произведение на абсолютната стойност на разликата между температурите на отвежданата вода и водата във водния обект (°C) и годишното количество отведена вода (куб. м); при инжектиране на газове в земните недра за масов товар се приема обемът при нормално налягане на инжектирания за една година газ;

$i = 1, 2, \dots, n$ – брой на показателите за замърсяване съгласно издаденото разрешително за отвеждане;

E_i – единичният размер на таксата в лв. за единица замърсяващо вещество, съответно за топлина, отведени в подземен воден обект и изразени чрез съответния показател за замърсяване, определен съгласно следната таблица:

№ по ред	Показател за замърсяване	E_i – единичен размер на таксата за единица замърсител		
		(в лв./кг)	(в лв./°С куб. м)	(в лв./млн. куб. м)
1.	В случаите на пряко отвеждане и инжектиране на води			
1.1.	Всички вещества и групи съединения, определени като приоритетни и приоритетно опасни съгласно Наредбата за стандарти за качество на околната среда за приоритетни вещества и някои други замърсители, приета с Постановление № 256 на Министерския съвет от 2010 г. (обн., ДВ, бр. 88 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 88 от 2013 г. и бр. 97 от 2015 г.)	1		
1.2.	Опасни и вредни вещества, определени в Наредбата за проучване, ползване и опазване на подземните води (обн., ДВ, бр. 87 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 2 от 2010 г., бр. 15 от 2012 г., бр. 28 от 2013 г. и бр. 90 от 2014 г.), извън посочените в т. 1.1	0,1		
1.3.	Други замърсители извън посочените в т. 1.1 и 1.2	0,000 1		
2.	Всеки химически замърсител независимо от вида му – в случаите на реинжектиране на води	0,01		
3.	Температура, в случаите на привнасяне, съответно отнемане на топлина при реинжектиране на води		0,000 2	
4.	Въглероден двуокис, природен газ и втечнен нефтен газ – в случаите на инжектиране в части от земните недра			10

(2) За изчисляване на товара на замърсителите "М" от формулата по ал. 1 се ползват:

1. действителното отведено количество води, отчетено чрез измервателно устройство през предходната календарна година в куб. м;

2. средногодишната концентрация на замърсяващите вещества по отделни показатели, съответно средногодишните температури на отвежданата вода и водата във водния обект, определени въз основа на данните от собствения мониторинг, извършен от акредитирана лаборатория през съответната календарна година.

(3) Когато титулярят на разрешителното за отвеждане не представи данните по ал. 2 в задължителния срок или представи непълни данни, включително поради липса на монтирано измервателно устройство или ползване на несертифицирано измервателно устройство, или поради неизвършван собствен мониторинг, компетентният орган изчислява служебно таксата по ал. 1. В тези случаи за изчисляването на таксата по ал. 1 се ползват данните за максималното разрешено водно количество и максимално допустимите стойности на показателите за замърсяване съгласно действащото разрешително за отвеждане.

Глава пета

ЗАПЛАЩАНЕ НА ТАКСИТЕ

Чл. 21. (1) Таксите за водоземане, за ползване на воден обект и за замърсяване са годишни и се заплащат не по-късно от 31 март на следващата година.

(2) Когато таксата по ал. 1 се внася по бюджетната сметка на басейновата дирекция текущо на няколко вноски в рамките на годината, титулярят на разрешителното за водоземане или за ползване на воден обект, включително за заустване или за отвеждане, или на комплексно разрешително, издадено по реда на ЗООС, прави изравнителна вноска до 31 март на следващата година и представя на хартиен носител или по електронен път пред басейновата дирекция и пред Предприятието за управление на дейностите по опазване на околната среда (ПУДООС) справка за направените вноски и копие на платежните документи, доказващи плащанията.

(3) В случаите по чл. 9, ал. 5 таксата по ал. 1 се заплаща не по-късно от 14 дни от уведомяването за размера на дължимата такса.

Чл. 22. (1) Таксите се заплащат по бюджетна сметка на:

1. общината – за разрешителни, издадени от кмет на община;

2. съответната басейнова дирекция за управление на водите – за всички останали случаи.

(2) При всяко плащане копие от платежния документ се изпраща на органа, издал разрешителното, и на съответната басейнова дирекция на хартиен носител или по електронен път на посочен на интернет страницата на басейновата дирекция електронен адрес.

(3) Таксата за замърсяване от производствени отпадъчни води, които нямат битов характер и са заустени в

канализационни системи на населени места, селищни и курортни образувания, се заплаща индивидуално от потребителите чрез ВиК оператора, предоставящ услугата "отвеждане на отпадъчни води", който ги събира и внася по бюджетната сметка на съответната басейнова дирекция за управление на водите по реда на чл. 10.

Чл. 23. (1) В платежните документи за превода на сумите по съответната бюджетна сметка титулярят на разрешително за водовземане или за ползване на воден обект, включително за заустване или за отвеждане, или на комплексното разрешително, издадено по реда на ЗООС, задължително изписва номера на разрешителното, периода, за който се внася таксата, основанието за плащане (вида на таксата) и че таксата е по ЗВ.

(2) Когато титулярят на разрешително е ВиК оператор, който с един платежен документ внася такса по повече от едно разрешително, към платежния документ се прилага списък с разрешителните, за които се заплаща такса, и заплащаната такса по всяко от разрешителните.

(3) При заплащане на таксата по чл. 10 ВиК операторът прилага към платежния документ опис на договорите, за които се заплаща таксата, и заплащаната такса по всеки от тях.

(4) Документите по чл. 23, ал. 2 и 3 се представят на съответната басейнова дирекция на хартиен носител или по електронен път на посочен на интернет страницата на басейновата дирекция електронен адрес.

Чл. 24. Таксите по чл. 22, ал. 1, т. 2 постъпват в ПУДООС чрез трансфер от бюджетните сметки на басейновите дирекции или на Министерството на околната среда и водите.

Чл. 25. (1) Разрешение за отсрочване или разсрочване се издава от органа, установил задължението, съгласно чл. 184, ал. 2 и чл. 185 на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

(2) Отсрочването или разсрочването на плащането се прави по искане на длъжника и въз основа на погасителен план, предварително съгласуван и одобрен от органа, издал разрешителното.

(3) Когато компетентен за отсрочването или разсрочването е министърът на финансите, разрешението се издава съгласно чл. 184, ал. 4 и чл. 185 ДОПК.

(4) Сумите по ал. 1 се заплащат заедно с дължимата лихва за периода на забава.

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 1. По смисъла на тарифата:

1. Целите на ползване на отнетата вода са:

а) "питейно-битово водоснабдяване" – когато отнетата вода се използва за пиене, приготвяне на храна и други битови цели или за производство на хранителни, лекарствени или козметични продукти или вещества, предназначени за консумация от човека, в случай че качеството на водата може да окаже влияние върху качеството на крайните продукти;

б) "самостоятелно питейно-битово водоснабдяване" – когато повърхностни или подземни води се отнемат чрез индивидуални собствени водоземни съоръжения извън водоснабдителните системи на населените места и селищните образувания и се използват за:

аа) питейно-битово водоснабдяване на отделни обществени и стопански обекти, в които постоянно или временно пребивават или работят хора, и/или

бб) производство на храни, лекарствени или козметични продукти;

в) "промишлено водоснабдяване" – когато отнетата вода се използва за дейности, свързани с добив и преработка на суровини и материали и/или производство на готова продукция;

г) "напояване на земеделски култури" – когато отнетата вода се използва за подобряване на водния режим на почвата и земеделските култури, изпитващи в естествени условия недостиг на влага; напояването на земеделски култури не включва поливането на трева и други декоративни растения в индустриални и други стопански обекти;

д) "водоснабдяване за животновъдство" – когато отнетата вода се използва в дейности, свързани с развъждането и отглеждането на животни;

е) "водоснабдяване за аквакултури" – когато отнетата вода се използва в дейности, свързани с развъждането и отглеждането на риби и други водни организми;

ж) "водоснабдяване за други цели" – когато отнетата вода се използва за всички други цели извън изрично посочените в букви "а" – "е", включително за добив на топлинна енергия с цел отопление на сгради, поливане на трева и други декоративни растения в индустриални и в други стопански обекти, миене на площадки и др.;

з) "обществено водоснабдяване" – когато отнетата вода се ползва от оператор на водоснабдителна или напоителна система за доставяне до различни потребители (абонати);

и) "самостоятелно водоснабдяване" – когато водата се отнема чрез индивидуални собствени водоземни съоръжения извън водоснабдителните системи на населените места и селищните образувания и извън напоителните системи;

к) "лечебни цели" – когато отнетата минерална вода се използва от лечебни заведения за осъществяване на тяхната дейност по смисъла на Закона за лечебните заведения;

л) "изкуствено подхранване на подземни води" – когато на основание издадено разрешително за ползване на подземен воден обект за изкуствено подхранване на подземните води отнетата повърхностна вода чрез инфилтрационни съоръжения, разположени на повърхността, се използва за възстановяване или увеличаване на ресурсите на подземно водно тяло.

2. "Биоразградими промишлени отпадъчни води" са отпадъчни води от категориите промишлени дейности съгласно приложение № 4 към Наредба № 2 от 2011 г. за издаване на разрешителни за заустване на отпадъчни води във водни обекти и определяне на индивидуалните емисионни ограничения на точкови източници на замърсяване (обн., ДВ, бр. 47 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 14 от 2012 г., бр. 44 от 2013 г. и бр. 48 от 2015 г.).

3. "Приоритетни и приоритетно опасни вещества" са веществата съгласно приложение № 1 към Наредбата за стандарти за качество на околната среда за приоритетни вещества и някои други замърсители.

4. "Напълно пречистени отпадъчни води" са отпадъчните води от обектите по чл. 16, 17 и чл. 18, ал. 4 в случаите, в които цялото количество отпадъчни води се пречиства в пречиствателна станция/съоръжение за отпадъчни води, която/което разполага с необходимата технология и капацитет за спазване на индивидуалните емисионни ограничения по показателите – биохимична потребност от кислород (БПК5), химичнопотребен кислород (ХПК), неразтворени вещества, общ азот и общ фосфор.

5. "Непречистени отпадъчни води" са отпадъчните води от обектите по чл. 16, 17 и чл. 18, ал. 4 извън случаите по т. 4 и 7.

6. "Специфични вещества" са замърсителите, химичните елементи и веществата съгласно приложение № 7 на Наредба № Н-4 от 2012 г. за характеризирание на повърхностните води (обн., ДВ, бр. 22 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 79 от 2014 г.).

7. "Частично пречистени отпадъчни води" са отпадъчните води от обектите по чл. 16, 17 и чл. 18, ал. 4 в случаите, в които постъпващите отпадъчни води се пречистват в пречиствателна станция/съоръжение за отпадъчни води, която/което не разполага с необходимата технология и/или капацитет за спазване на индивидуалните емисионни ограничения по показателите – биохимична потребност от кислород (БПК5), химичнопотребен кислород (ХПК), неразтворени вещества, общ азот и общ фосфор.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 2. Тарифата се приема на основание чл. 194, ал. 6 от Закона за водите.

§ 3. (1) При първото изменение или продължаване на разрешителното за водовземане или за ползване на воден обект, включително за заустване или за отвеждане, органите по чл. 52 ЗВ привеждат издадените разрешителни до влизането в сила на тарифата в съответствие със:

1. целите на използване на водата в издадените разрешителни до влизането в сила на тарифата в съответствие с посочените цели в § 1 от допълнителната разпоредба;

2. новите правила за определянето и изчисляване на таксите при първото изменение или продължаване на разрешителното.

(2) До изменение на разрешителните по ал. 1 директорът на басейнова дирекция с уведомлението по чл. 9, ал. 4 или 5 за дължимите такси за 2016 г. информира писмено титуляря на разрешителното за актуалните цели на

водовземането съгласно тарифата и/или определянето на таксата за замърсяване, които ще бъдат приложими при определяне на дължимите такси за 2017 г.

§ 4. Контролът по изпълнението на тарифата се възлага на министъра на околната среда и водите.

§ 5. (Обявен за нищожен с Решение № 9920 на ВАС на РБ - бр. 56 от 2019 г.).